

בתי המשפט

ת"פ 377/04		בית המשפט המחוזי בירושלים	
03/02/2008		כבוד השופט יוסף שפירא	בפני:

מדינת ישראל

בעניין:

ע"י ב"כ היועץ המשפטי לממשלה
מרשות ההגבלים העסקיים

המאשימה

נ ג ד

1. ירון וול

ע"י עו"ד ר' ליטבק

2. חברת גברעם מעטפות איכות בע"מ

3. גברעם מעטפות ומוצרי נייר, שותפות מוגבלת

ע"י עו"ד ש' ארליך

4. יוסף דוברובסקי

5. דפרון פתח תקווה (1972) בע"מ

ע"י עו"ד פרופ' ד' ליבאי ועו"ד ג' עשת

6. שרגא וייס

7. עידו קליין

8. אמקה מעטפות בע"מ

ע"י עו"ד י' לוי ועו"ד ע' קורלנדר

9. רונן קיל

10. יצחק טפרברג

11. אורק נייק בע"מ

ע"י א' גלעדי

הנאשמים

החלטה

לפניי בקשת המאשימה לעכב ביצוע גזרי הדין לגבי נאשמים 1,4,6,7 עליהם נגזרו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, איש איש לפי התקופה שנקצבה לו, כמפורט להלן.

1. משהתקבלו חוות דעת הממונה על עבודות שירות, על פי סעיף 51ב(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977, לפיהן נמצאו הנאשמים הנ"ל כשירים לבצע את עבודות השירות, מבקשת המאשימה לעכב את ביצוען מן הטעם שבדעתה להגיש ערעור על חלק מהכרעת הדין וגזרי הדין.

2. אין מחלוקת שאף למאשימה זכות לבקש עיכוב ביצוע גזר דין מקום שבדעתה לערער, שאם לא כן, והיה כי יתקבל ערעורה, תפגע האפקטיביות של הערעור (ראו: ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, 278; ע"פ 4037/05 מדינת ישראל נ' פלוני, תק-על 2005(2), 1646 (17.5.05) (להלן: "פרשת פלוני")). בהקשר לזכותה של המדינה לעתור לעיכוב ביצוע עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, מציין כב' השופט א' רובינשטיין, בפרשת פלוני הנ"ל:

"ואולם מנגד גם פלוני צריך לתכנן את חייו ולידע היכן עומד הוא בתיק, ואפשר להבין את רצונו לסיום הפרשה". (שם, פסקה ח (1)).

3. השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבקשה כגון דא אינם רשימה סגורה, וכוללים בין היתר את מהות העבירה בה הורשע הנאשם, נסיבותיה, אורך ותקופת המעצר ונסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם. כמו כן ישקול בית המשפט את סיכויי הערעור אל מול עינוי הדין העלול להיגרם לנאשם (ראו: ע"פ 4940/05 מדינת ישראל נ' שי עמרם, תק-על 2005(2), 3508; ע"פ 3195/05 מדינת ישראל נ' יקותיאל זיני, תק-על 2005(2), 1093 (14.4.2005)). מנגד הסנגורים סומכים ידיהם על החלטת בית המשפט העליון (כב' השופטת ע' ארבל) בע"פ 1154/07 מדינת ישראל נ' פלוני, תק-על 2007(1), 2042, שם לא נעתר בית המשפט לעכב הביצוע בשל הנסיבות כמפורט שם.

4. יש להבחין בין שתי קבוצות נאשמים, נאשמים 1,4 ונאשמים 6,7. נאשם 1 נדון לריצוי מלוא התקופה שניתן בדין לריצוי בעבודות שירות, ונאשם 4 לתקופה שנושקת לה (5 חודשים) ואילו נאשמים 6,7 נדונו לתקופות קצרות. בגזר הדין התייחסתי לעונשים שהוטלו על כלל הנאשמים תוך התייחסות לעונשים שהוטלו על נאשמים בתיקים אחרים בעבירות על חוק ההגבלים העסקיים, הדברים מדברים בעד עצמם, ואין צורך להוסיף עליהם.

5. משבא אני לאזן בין השיקולים, ועל מנת שלא לכבול את שיקול דעת בית המשפט שידון בערעור אם יבוצע העונש לבין עינוי הדין הצפוי לנאשמים, אני סבור שיש לאפשר למאשימה פרק זמן על מנת לפנות לערכאת הערעור ע"מ שתבחן את בקשתה ואת סיכויי הערעור, שיקול שכאמור לא התייחסתי אליו בבקשה זו, לאור האמור בגזר הדין גופו.

הואיל וגזר הדין ניתן ביום 19.12.07, והכרעת הדין ניתנה כבר ביום 3.7.07 (לפני למעלה מחצי שנה), לפיכך היה בידי המאשימה זמן רב על מנת להערך לערער על הכרעת הדין וגזר הדין, לפיכך אני מעכב את ביצוע גזר הדין לגבי נאשמים 1,4,6,7 עד ליום 18.2.08.

**ניתנה היום כ"ז בשבט, תשס"ח (3 בפברואר 2008) בהעדר הצדדים בהסכמתם.
המזכירות תשלח החלטה זו לב"כ הצדדים.**

יוסף שפירא - שופט